

Een mens naar Gods hart

Een mens naar Gods hart, wie wil dat niet zijn? Als wij God aangenomen hebben als onze Hemelse Vader, wij allemaal toch? Dan hebben wij het verlangen dagelijks met Hem te verkeren, steeds meer van Hem te leren hoe te leven om Hem te behagen. Dan zal het woord van Ps.27:4 ons verlangen zijn: **Een ding heb ik van de Here gevraagd, dit zoek ik: te verblijven in het huis des Heren al de dagen van mijn leven, om de liefelijkheid des Heren te aanschouwen en om te onderzoeken in Zijn tempel.** Als dit ons verlangen is en wij ons hart erop zetten, dan is dit het hart waar God naar verlangt.

Van nature is ons hart en haar overleggingen te allen tijde boos[Gen.6:5]en kan het God niet behagen, het is ook arglistig [Jer.17:9]. God heeft hier niets aan en wil ons hart veranderen. Hij gaat het besnijden, dan kunnen wij Hem volkomen loven en worden wij echt een Jood [Rom.2:29]. Door de besnijdenis van het hart geeft Hij een volkomen vernieuwing, en zo kunnen wij Hem behagen, gaan wij leren wat het betekent: Barmhartigheid wil Ik en geen offerande [Mat.9:13, 1Sam.15:22]. Wij verkrijgen een barmhartig hart gelijk Hij barmhartig is en gaan evenzo handelen, barmhartigheid is dan de gezindheid van ons hart.

Deze gezindheid wordt volmaakt uitgevoerd in de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan, waardoor het tweede gebod zijn vervulling vindt. [Mat.22:39]

De Schriften zijn geschreven ter lering [2Tim.3:16,17]en geven ons voorbeelden van hen die naar Gods hart leefden. Henoah, Noach, Abraham, Jozef, Mozes, Elia, David en vele anderen. Laten wij nu eens kijken naar David en waarom hij een man naar Gods hart genoemd wordt. In de Schriften zien wij typen langskomen zoals Jozef [in onze ogen meer volmaakt] en toch zegt God van David dat hij een man naar Zijn hart is. [Hand.13:22] Waarom is dit zo?

Davids grootste verlangen in zijn leven was op één ding gericht nl: God te behagen.

Dit wordt beschreven in verscheidene Schriftplaatsen en op verschillende wijzen.

1. Hij zou **al** Gods bevelen volbrengen. [Hand.13:22]
2. Hij kende zijn God en vertrouwde niet op eigen kracht. [1Sam17:37]
3. Hij kon wachten op Gods tijd. [1Sam17:15]
4. Hij liet zich gezeggen en kon zich **verootmoedigen** voor God, nadat hij in de fout was gegaan. [Ps.51:3-6,12-14] Dit kenmerkt een ware dienstknecht van God, die laat zich gezeggen, en is niet weerspannig. Want weerspannigheid is zonde der toverij en ongezeglijkheid is afgoderij en dienen van terafim. [1Sam.15:23]

Het grootste verlangen van een waar geestelijk mens zal dan altijd zijn: behaag ik God.

Dit wil niet zeggen dat wij nooit geen fouten zullen maken, maar indien wij gezondigd hebben: Zullen wij ons laten gezeggen, de zonde belijden en **doorgaan** met God.

De ware heilige heeft een verlangen nl: te allen tijde te verblijven in de nabijheid van zijn God en Vader om Zijn wil te doen. [Hebr.10:9]

Dit is een mens naar Gods hart, dit is een mens die zijn God volkomen kent.

N.B. En de vrede van Christus, tot welke gij immers in een lichaam geroepen zijt, regere in uw harten; en weest dankbaar. Col. 3:15

Voor informatie: J.E. de Graav

Herman Heijermanshof 124
2273 TM Voorburg

T. 070-3694637 M. 06-51414888

E. info@tweezulleneenzijn.com